

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE FORMATION OF A MANAGEMENT SYSTEM FOR THE EFFECTIVENESS OF THE ENTERPRISE

Розглянуто теоретичні засади управління ефективністю діяльності підприємства. Представлено загальну схему складових частин процесу управління ефективністю діяльності підприємства. Послідовно досліджено складові елементи процесу управління ефективністю діяльності підприємства. Запропоновано класифікацію підсистем (напрямів) управління ефективністю діяльності підприємства.

Ключові слова: ефект, ефективність, система управління, управління ефективністю, процес управління ефективністю діяльності підприємства.

Rассмотрены теоретические основы управления эффективностью деятельности предприятия. Представлена общая схема составляющих процесса управления эффективностью деятельности предприятия. Последовательно исследованы составляющие процесса управления эффек-

тивности деятельности предприятия. Предложена классификация подсистем (направлений) управления эффективностью деятельности предприятия.

Ключевые слова: эффект, эффективность, система управления, управление эффективностью, процесс управления эффективностью деятельности предприятия.

Theoretical bases of management of efficiency of activity of the enterprise are considered. The general scheme of the components of the process of managing the efficiency of the enterprise activity is presented. The components of the process of managing the enterprise's activity efficiency are consistently studied. The classification of subsystems (directions) of management of enterprise activity is proposed.

Key words: effect, efficiency management, enterprise performance management process.

УДК 579.672

Дорофєєв О.В.

к.е.н., доцент,

Полтавська державна аграрна академія

Нікітенко Л.В.

студент

Полтавська державна аграрна академія

Постановка проблеми. Останнім часом проблема управління ефективністю набуває все більшої актуальності. Все частіше керівники підприємств різних організаційно-правових форм виявляють зацікавленість у розробці заходів щодо підвищення ефективності власної діяльності, про що свідчать публікації у періодичних виданнях. Важливо розуміти, що «управління ефективністю» є динамічною категорією, залежною від зовнішніх чинників та критеріїв її визначення. Тому завдання керівників, які спрямовують діяльність підприємств на підвищення її ефективності, полягає у виборі підходу, який відповідатиме умовам функціонування організації та не порушуватиме загальної концепції управління.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Питанню розвитку поняття «ефективності діяльності підприємства» присвячені праці вітчизняних і зарубіжних дослідників. Воно цікавило фахівців із економіки, управління, філософії ще з давніх часів. Його розглядали у своїх працях такі відомі вчені, як Я. Зеленевський, Г. Емерсон, Ф. Кене, Т. Котарбинський, К. Маркс, С. Мескон, В. Петті, Д. Рікардо та ін.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження теоретичних аспектів формування системи управління ефективністю діяльності підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Визначення ефективності діяльності підприємства потребує нових рішень і викликає дискусії та розбіжності в її трактуванні. Оцінка ефективності має особливо велике значення у зв'язку із формуванням систем управління об'єктами, що працюють

у нових умовах жорсткої конкуренції. Тому важливим у роботі підприємства є використання процесу управління ефективністю його діяльності.

Для ґрунтовного аналізу сутності категорії «ефективність діяльності підприємства» необхідно з'ясувати зміст таких понять, як «ефект» та «ефективність».

Етимологія категорії «ефективність діяльності підприємства» тісно пов'язана з поняттям «ефект», однак у науковій літературі ці поняття чітко розмежовуються. Наведемо кілька прикладів визначення категорії «ефект». На думку різних авторів, це – результат, наслідок яких-небудь причин, дій, господарських заходів (уведення нової техніки та інвестиційних проектів, комерційних угод, реалізація будь-якого господарського рішення, здійснення природоохоронних заходів, проведення соціальних заходів) [1, с. 18]; корисний результат, виражений у вартісній оцінці [2, с. 23]; абсолютна властивість будь-якої взаємодії або процесу, яка характеризує їхній результат. Таким чином, усі автори погоджуються з тим, що ефект – це безпосередньо досягнутий або отриманий результат від здійснення певного виду діяльності, процесу, явища або будь-якої іншої взаємодії взагалі. Ефект як абсолютна категорія не відображає тих витрат, що були понесені для отримання зазначеного результату. Тому необхідно визначити таку категорію, як «ефективність», що вже є відносною величиною.

Визначення поняття «ефективність» різними авторами представлено у табл. 1.

Трактування сутності поняття «ефективність» різними науковцями

Автор(и), джерело	Сутність поняття
П.А. Орлов [3, с. 18]	Ефективність – співвідношення результату або ефекту будь-якої діяльності і витрат, пов'язаних із її виконанням. Це може бути як співвідношення результату і витрат, так і співвідношення витрат і результатів діяльності.
З.П. Румянцева [4, с. 277]	Ефективність – це завжди певне співвідношення (результату з цілями або результату з витратами на його отримання), тобто величина відносна; дана категорія носить управлінський характер і відображає ступінь досягнення поставлених цілей.
І.В. Ковальчук [5]	Ефективність – інтегрована економічна категорія, яка відображає виробничі відносини щодо економії сукупних витрат уречевленої та живої праці на отримання кінцевого позитивного результату.
Ф.В. Горбонос [6, с. 296]	Ефективність – це складна економічна категорія, пов'язана з цілеспрямованою, раціональною людською діяльністю. Вона відображає певні виробничі відносини, що складаються між суспільством загалом і підприємствами, а також окремими працівниками.
М.Г. Акулов [7]	Ефективність – це результативність або успішність. Вона показує співвідношення обсягу вироблених матеріальних або нематеріальних благ та кількості затраченої на це праці (співвідношення отриманого виробничого результату і сукупності екстенсивних та інтенсивних затрат живої і уречевленої праці).
О.С. Іванілов [8]	Ефективність – комплексне відбиття кінцевих результатів використання засобів виробництва і робочої сили за певний проміжок часу у виробництві різноманітних товарів та послуг.

Проаналізувавши існуючі на сьогодні визначення категорії «ефективність», можна виділити два основні підходи. Перший підхід характеризує ефективність як результативність, тобто відповідає на питання, які результати досягнуті і за яку ціну, скільки ресурсів було витрачено на досягнення отриманих результатів. У цьому підході ефективність розглядається як співвідношення результатів та витрат. Критеріями першого підходу є «витрати-результат». Однак постає питання, чи надасть нам отриманий результат можливість досягнення мети. Наявність цих питань обумовила існування другого підходу, який характеризує ефективність із позиції досягнення мети, тобто, відповідає на питання, чи досягли ми поставленої мети, наскільки ми до неї наблизились. Критеріями підходу є «результат-мета».

Грунтуючись на дослідженні генезису формування окремих теоретичних положень ефективності діяльності підприємства, ми дійшли висновку: по-перше, необхідно розглядати управління ефективністю діяльності підприємства як складову частину управління самим підприємством, по-друге, використовувати загальну методологію науки управління для обґрунтування його теоретичних засад, по-третє, ефективність діяльності підприємства є підсумком ефективного функціонування всіх видів його діяльності.

Використовуючи системний підхід в управлінні, складемо загальну схему складових частин процесу управління ефективністю діяльності підприємства (рис. 1). Згідно із цим підходом, управління ефективністю діяльності підприємства представлене сукупністю взаємопов'язаних елементів (об'єкта та суб'єкта, завдань, принципів та функцій), орієнтованих на досягнення цілей в умовах зовнішнього середовища, що змінюється.

Об'єктом управління ефективністю діяльності вважаємо процес функціонування підприємства, а суб'єктами – певне коло осіб, що реалізують завдання управління ефективністю.

Головною метою управління ефективністю діяльності вважаємо забезпечення максимізації добробуту власників підприємства в поточному і перспективному періоді.

Враховуючи цю головну мету, зазначимо, що система управління ефективністю діяльності підприємства покликана вирішувати такі завдання:

1. Забезпечення максимізації розміру ефекту за відповідного ресурсного потенціалу підприємства і ринкової кон'юнктури. Це завдання реалізується шляхом оптимізації складу ресурсів і забезпечення їх ефективного використання.

2. Забезпечення оптимального співвідношення між рівнем ефекту і допустимим рівнем ризику. Між цими двома показниками існує прямо пропорційний зв'язок. З урахуванням ставлення менеджерів до господарських ризиків формується допустимий рівень останніх, що визначає агресивну, помірну (компромісну) чи консервативну політику здійснення тих чи інших видів діяльності або проведення окремих господарських операцій.

3. Забезпечення високої якості ефекту. У процесі формування ефекту діяльності підприємства повинні бути реалізовані резерви його зростання за рахунок операційної діяльності, що забезпечує основу перспективного розвитку підприємства.

4. Забезпечення формування достатнього обсягу фінансових ресурсів за рахунок прибутку відповідно до завдань розвитку підприємства

Рис. 1. Концептуальні положення управління ефективністю діяльності підприємства [9, с. 18]

у майбутньому періоді. Оскільки прибуток є основним внутрішнім джерелом формування фінансових ресурсів системи, його розмір визначає потенційну можливість створення фондів, що забезпечують її майбутній розвиток.

5. Забезпечення постійного зростання ринкової вартості підприємства. Це завдання покликане забезпечувати максимізацію добробуту власників у перспективі. Темп зростання ринкової вартості визначається рівнем капіталізації прибутку, отриманого підприємством у звітному періоді.

Обґрунтування мети, завдань управління ефективністю, а також змісту окремих етапів процесу управління ефективністю має спиратися на процесний підхід до управління.

Як відомо, процесний підхід передбачає виокремлення та опис окремих функцій менеджера [10]. Управління розглядається як процес, тому що робота щодо досягнення цілей за допомогою інших – це не одночасна дія, а серія безперервних дій (управлінських функцій). Процес управління є сумою усіх функцій (планування, організація, мотивація, контроль), тобто видів цілеспрямованої діяльності щодо об'єкта управління.

Функція «планування» передбачає розробку стратегії та тактики досягнення встановлених цілей і завдань, складання планів і графіків реалізації окремих заходів управління ефективністю діяльності підприємства, орієнтованих на досягнення визначеної мети управління ефективністю діяльності.

Функція «організація» у процесі управління ефективністю діяльності підприємства має забезпечувати практичну реалізацію прийнятих планів,

тобто відповідати за їх виконання. Із цією функцією пов'язане і питання розподілу, створення умов для виконання запланованого графіка проведення окремих заходів.

Функція «мотивація» має забезпечувати використання мотиваційних регуляторів суб'єктів процесу управління ефективністю діяльності підприємства. Вона має поєднувати матеріальні (економічні) інтереси суб'єктів управління ефективністю діяльності з моральними, психологічними мотивами.

Функція «контроль» у процесі управління ефективністю діяльності забезпечує нагляд і перевірку відповідності фактичних параметрів функціонування підприємства до встановлених, передбачає розробку стандартів його перебігу у вигляді певної системи кількісних показників, що дають змогу своєчасно реагувати на зміни щодо здійснення окремих заходів і приймати необхідні корегувальні управлінські рішення.

Поєднувальний процес «прийняття рішень» у управлінні ефективністю має забезпечувати вибір методів і конкретної тактики управління з великою кількістю альтернативних варіантів, які мають бути розроблені та запропоновані фахівцями з управління ефективністю діяльності. Прийняття рішень у процесі управління ефективністю діяльності має відповідати загальнометодичним вимогам, що висуваються до будь-яких управлінських рішень.

Поєднувальний процес «комунікація» має забезпечувати процес обміну інформацією між суб'єктами управління ефективністю діяльності.

Для досягнення загальних завдань управління ефективністю діяльності обмін інформацією повинен бути своєчасним, повним і адекватним.

Управління ефективністю діяльності можна розглядати як одну зі спеціальних функцій управління, пов'язану з управлінням господарсько-фінансовою діяльністю підприємства. Ми пропонуємо розглядати управління ефективністю діяльності як систему, яка складається з ряду підсистем (напрямів), відповідно до функціональних сфер діяльності підприємства. На нашу думку, існує вісім основних напрямів управління ефективністю діяльності підприємства (рис. 2).

Напрямок «управління фінансами» є невід'ємною підсистемою кожного підприємства в сучасних умовах ведення господарської діяльності. Його мета полягає в належному забезпеченні фінансування підприємства. Основними завданнями напрямку є: вибір оптимальних форм фінансування, структури капіталу системи і напрямів його використання з метою забезпечення стабільно високої прибутковості; балансування в часі надходжень і витрат платіжних засобів; підтримування належної ліквідності та своєчасності розрахунків.

Реалізація завдань даного напрямку відбувається шляхом аналізу фінансового стану підприємства. Необхідна для цього інформація має бути отримана зі статистичної та фінансової звітності.

Аналіз фінансового стану проводиться за загальними показниками оцінки фінансового стану певної системи (експрес-аналіз) та поглибленими показниками, що дають можливість всебічно оцінити фінансовий стан суб'єкта господарювання.

Під час проведення поглибленого аналізу фінансового стану рекомендується зосереджувати увагу на таких об'єктах: склад і структура активів і пасивів балансу суб'єкта господарювання; структура власного капіталу; розміщення власного капіталу та довгострокових залучених коштів; стан і ефективність використання основних фондів і інших необоротних активів; оборотні засоби та джерела їх формування; тривалість операційного циклу; дебіторська та кредиторська заборгованість; фінансові результати; рух грошових коштів і ділова активність. Перелік може бути розширеним або скороченим відповідно до стратегічних цілей підприємства та вимог його керівника.

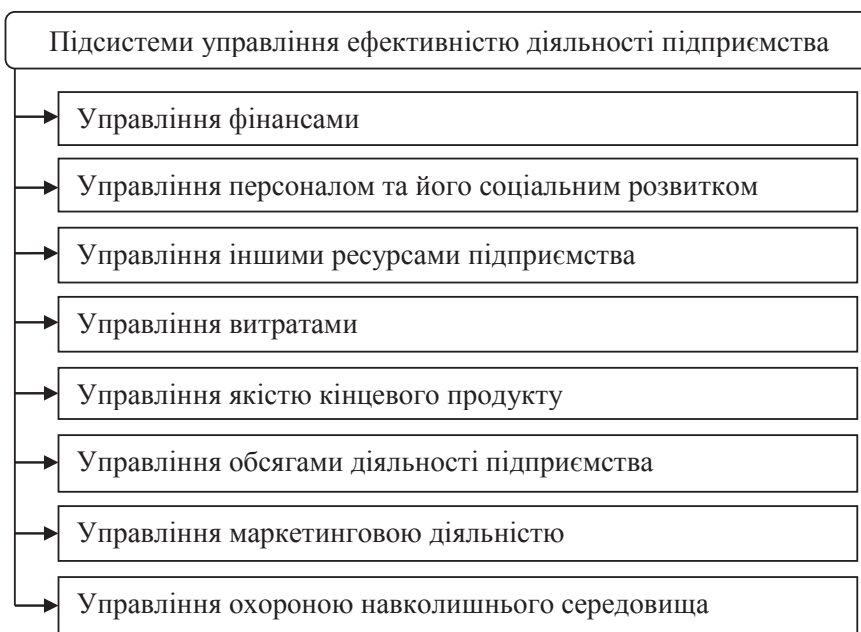

Рис. 2. Складники підсистеми управління ефективністю діяльності підприємства.

Джерело: систематизовано автором на основі [9, с. 30]

Наступний напрям управління ефективністю діяльності підприємства – «управління персоналом і його соціальним розвитком». Його мета полягає у підвищенні ефективності використання персоналу, а також створенні системи стимулювання персоналу та необхідних соціальних умов для його діяльності.

У наступній підсистемі «Управління іншими ресурсами підприємства» ми виділяємо два основні блоки: матеріальні ресурси та природні ресурси. Кожен із блоків характеризується наявністю, станом ресурсів і процесами їх руху. Наявність і стан ресурсів визначаються обсягом ресурсів (кількісними характеристиками) та їх структурою (якісними характеристиками). Процеси руху ресурсів включають формування ресурсів (залучення у виробництво), використання ресурсів (в основному виробництві, а також у виробництві, що забезпечує і обслуговує), відновлення або відтворення ресурсів, вибуття і вивільнення ресурсів або утилізацію відходів виробництва.

Основна мета підсистеми «управління ресурсами» полягає у підвищенні ефективності використання ресурсів різними шляхами, наприклад, за рахунок скорочення виробничого циклу, забезпечення необхідного рівня якості ресурсів та ін. Оцінка впливу заходів щодо підвищення ефективності використання ресурсів визначається показниками ефективного використання кожного виду ресурсів.

Наступний напрям управління ефективністю діяльності – «управління витратами». Як відомо, для оцінки ефективності діяльності підприємства

роль витрат є значною, тому й управління ними стає невід'ємним кроком на шляху до ефективної діяльності. Суб'єктами управління витратами є керівники і спеціалісти підприємства та його підрозділів. Об'єктами – витрати діяльності.

Напрямок «Управління якістю кінцевого продукту» має на меті забезпечувати споживачів продукцією, якістю якої задовольняла б їх потреби і систематично підвищувати ефективність виробництва. Мета другої підсистеми деталізується за стадіями життєвого циклу продукції і конкретизується залежно від участі підприємства в здійсненні процесів життєвого циклу продукції.

Об'єктами управління в цій підсистемі є технічний рівень і якість продукції в цілому, процеси їх формування на стадії дослідження і проектування, забезпечення якості в процесі виробництва, збереження в процесі обігу, повноцінного використання та оновлення в процесі споживання (експлуатації). Якість продукції забезпечується якістю праці, засобів технологічного оснащення та технологічних процесів, сировини, матеріалів, напівфабрикатів і якістю технічної документації.

Напрямок «управління обсягами діяльності» в процесі управління ефективністю діяльності підприємства відіграє важливу роль. Майже завжди в стратегіях розвитку різних підприємств одним із завдань визначено зміни (переважно позитивні) обсягів діяльності. Саме їх оптимізація є одним із шляхів досягнення бажаної мети підприємства, що визначає необхідність наявності в системі управління ефективністю діяльності підсистеми «управління обсягами діяльності». Підсистема має на меті відстежувати динаміку обсягів діяльності, виявляти чинники впливу на зміни, що відбулися, аналізувати їх ступінь впливу та вживати заходів щодо забезпечення обсягів діяльності, передбачених програмою розвитку підприємства.

Підсистема «управління маркетинговою діяльністю» передбачає такі напрями: вивчення товарної структури ринку; дослідження смаків, потреб, поведінки споживачів; вивчення фірмової структури ринку; дослідження внутрішнього середовища підприємства; формування цін на продукцію та організацію збуту продукції.

Остання складова частина – «управління охороною навколишнього середовища». Об'єктами управління в цій підсистемі є: етапи розробки та виготовлення продукції, на яких визначаються екологічні та гігієнічні властивості продукції; всі технологічні етапи виробництва, які передбачають вихід сировинних, супутніх, побічних, основних продуктів і вторинних матеріалів, що забруднюють навколишнє середовище; засоби охорони навколишнього середовища.

Метою підсистеми «управління охороною навколишнього середовища підприємства» є забезпечення виконання норм і вимог, що

обмежують шкідливий вплив процесів виробництва на навколишнє середовище та раціональне використання природних ресурсів, їх оновлення і відтворення.

На нашу думку, запропонована класифікація підсистем (напрямів) управління ефективністю діяльності підприємства повною мірою розкриває сутність управління ефективністю і може вважатися універсальною. Необхідно наголосити, що визначені підсистеми не функціонують ізольовано. Реалізація мети управління ефективністю діяльності підприємства потребує узгодження та координації дій із визначених напрямів. Тільки за цих умов результат – відповідність фактичного стану підприємства заданим параметрам – буде не тільки досягнуто, але й закріплено.

Висновки з проведеного дослідження. Аналіз теоретичних засад управління ефективністю діяльності підприємства дає можливість стверджувати, що цей процес необхідно розглядати як систему, яка складається з певної кількості елементів і яка може досягти успіху лише за умови скоординованих дій її складників, правильно обраних методів управління, програми мотивацій, механізму управління ефективністю діяльності підприємства. Розглянуті аспекти управління ефективністю діяльності підприємства повинні враховуватися в їх оцінці. Наступним кроком у дослідженні заданої проблематики є аналіз існуючих методик оцінки основних результатів управління ефективністю діяльності підприємства.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Синицина Т.А. Оценка эффективности системы управления промышленным предприятием – целевой подход : дис. ... канд. экон. наук : спец. 08.06.01 «Экономика, организация и управление предприятиями» / Т.А. Синицина. – Одесса, ОГЭУ, 2004. – 187 с.
2. Петрова І.В. Оцінка ефективності управлінської діяльності на підприємствах вугільної промисловості : дис. ... канд. экон. наук : спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / І.В. Петрова. – Донецьк, 2003. – 192 с.
3. Орлов П.А. Экономика предприятия : [учеб. пособ.] / П.А. Орлов. – Х. : РИО ХГЭУ, 2000. – 401 с.
4. Румянцева З.П. Общее управление организацией. Теория и практика : [учебник] / З.П. Румянцева. – М. : ИНФРА-М, 2001. – 304 с.
5. Ковальчук І.В. Економіка підприємства : [навч. посіб.] / І.В. Ковальчук. – К. : Знання, 2008. – 679 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/1931071047540/ekonomika/efektivnist_diyalnosti_pidpriyemstva.
6. Горбонос Ф.В. Економіка підприємства : [підручник] / [Ф.В. Горбонос, Г.В. Черевно, Н.Ф. Павленчик та ін.]. – К. : Знання, 2010. – 463 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/1499052836280/ekonomika/efektivnist_diyalnosti_agrarnih_pidpriyemstv#78.

7. Акулов М.Г. Економіка праці і соціально-трудові відносини : [навч. посіб.] / [М.Г. Акулов, А.В. Драбаніч, Т.В. Євась]. – К. : Центр навчальної літератури, 2012. – 328 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/ekonomika/ekonomika_pratsi_ta_sotstrudovi_vidnosini_akulov/.

8. Іванілов О.С. Економіка підприємства : [підручник] / О.С. Іванілов. – К. : Центр навчальної літератури, 2011. – 728 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/19940412/ekonomika/ekonomichna_efektivnist_tehnichnih_organizatsiynih_povovveden.

9. Куценко А.В. Організаційно-економічний механізм управління ефективністю діяльності підприємств споживчої кооперації України : [монографія] / А.В. Куценко. – Полтава : РВВ ПУСКУ, 2008. – 205 с.

10. Шимановська-Діанич Л.М. Основи менеджменту: опорний конспект лекцій / Л.М. Шимановська-Діанич. – Полтава : РВВ ПКІ, 2001. – Ч. 2. – 78 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.studmed.ru/docs/document26794/> page=3.

REFERENCES:

1. Synytsyna T.A. Otsinka efektyvnosti systemy upravlinnya promyslovym pidpryyemstvom – tsilovyy pidkhid : dys. ... kand. ekon. nauk : spets. 08.06.01 / T.A. Synytsyna. – Odesa, ODEU, 2004. – 187 s.

2. Petrova I.V. Otsinka efektyvnosti upravlinskoyi diyalnosti na pidpryyemstvakh vuhilnoyi promislivosti : dys. ... kand. ekon. nauk : spets. 08.06.01 / I.V. Petrova. – Donetsk, 2003. – 192 s.

3. Orlov P.A. Ekonomyka predpryyatyya [Economics of the enterprise] : [Ucheb. posob.] / P. A. Orlov. – Kharkiv : KhNEU, 2000. – 401 s.

4. Rumyantseva Z.P. Obshchee upravlenye orhanyzatsyey. Teoriya i praktyka : [uchebnik] / Z.P. Rumyantseva. – M. : YNFRA-M, 2001. – 304 s.

5. Kovalchuk I.V. Ekonomika pidpryyemstva : [navch. posib.] / I.V. Kovalchuk. – K. : Znannya, 2008. – 679 s. – [Electronnyi resurs]. – Regim dostupu : http://pidruchniki.com/1931071047540/ekonomika/efektivnist_diyalnosti_pidpryyemstva.

6. Horbonos F.V. Ekonomika pidpryyemstva : [pidruchnyk] / [F.V. Horbonosa, H.V. Cherevno, N.F. Pavlenchuk ta in.]. – K. : Znannya, 2010. – 463 s. – [Electronnyi resurs]. – Regim dostupu : http://pidruchniki.com/1499052836280/ekonomika/efektivnist_diyalnosti_agrarnih_pidpryyemstv#78.

7. Акулов М.Г. Економіка праці у соціально-трудові відносини : [навч. посіб.] / [М.Г. Акулов, А.В. Драбаніч, Т.В. Євась]. – К. : Тсентр навчальної літератури, 2012. – 328 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/ekonomika/ekonomika_pratsi_ta_sotstrudovi_vidnosini_akulov/.

8. Іванілов О.С. Економіка підприємства: [підручник] / О.С. Іванілов. – К. : Тсентр навчальної літератури, 2011. – 728 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/19940412/ekonomika/ekonomichna_efektivnist_tehnichnih_organizatsiynih_povovveden.

9. Kutsenko A.V. Orhanizatsiyno-ekonomichnyy mekhanizm upravlinnya efektyvnisty diyalnosti pidpryyemstv spozhyvchoyi kooperatsiyi Ukrayiny : [monohrafiya] / A.V. Kutsenko. – Poltava : RPUSK, 2008. – 205 s.

10. Shymanovska-Dianich L.M. Osnovy menedzhmentu: oporny konspekt lektsiy / L.M. Shymanovska-Dianich. – Poltava : RPKI, 2001. – Ch. 2. – 78 s. – [Electronnyi resurs]. – Regim dostupu : <http://www.studmed.ru/docs/document26794/> page=3.

Dorofyeyev O.V.PhD Economy, Docent
Poltava State Agrarian Academy**Nikitenko L.V.**Student
Poltava State Agrarian Academy**THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE FORMATION OF A MANAGEMENT SYSTEM
FOR THE EFFECTIVENESS OF THE ENTERPRISE**

The problem of efficiency management has recently become more and more relevant. Increasingly, managers of enterprises of various organizational and legal forms are interested in developing measures to increase the efficiency of their own activities, as evidenced by publications in periodicals. It is important to understand that «efficiency management» is a dynamic category that is quite dependent on external factors, as well as criteria for its definition. Therefore, the task of managers who direct the activities of enterprises to increase their efficiency is to choose an approach that is most in line with the conditions of the organization and does not violate the general concept of its management.

The goal of the article is to study the theoretical aspects of the formation of a management system of the enterprise's activity effectiveness.

The proposed classification of the subsystems (directions) of enterprise performance management fully reveals the essence of efficiency management and can be considered universal. It should be emphasized that certain subsystems do not function in isolation. The implementation of the purpose of managing the efficiency of the enterprise requires agreement and coordination of activities from certain areas. Only in these conditions, the result – the correspondence of the actual state of the enterprise to the given parameters – will not only be achieved, but also consolidated.

The considered theoretical principles of management of the efficiency of the enterprise activity make it possible to argue that this process should be considered as a system consisting of a certain number of complex elements. It can succeed only in the context of coordinated actions of its components, properly selected management methods, motivation programs, and the mechanism for managing the efficiency of the enterprise. Considered aspects of management of the effectiveness of the enterprise should be taken into account when evaluating them. The next step in the study of the given problem is the analysis of existing methods for evaluating the main results of management of the enterprise's performance.